

АЛМАНАХ 50 години

Основно училище „Бачо Киро“ – Велико Търново

*„Добре е дагеш глътка вода
на жадния, но още по-добре е
да му покажеш извора, за да
ние колкото си иска.“*

Бачо Киро

Велико Търново
2022

Владимир Николов

УЧИЛИЩЕТО НА СБЪДВАЩИТЕ СЕ МЕЧТИ

*Ако искаш да оставиш нещо след себе си,
мечтай, твори и се забавлявай с предизвикателствата
на това чудо – ЖИВОТА!*

За хората 50 години са признак на зрялост, интелигентност, сила, увереност и смелост. Умения, на които се наслаждаваме и осланяме в средата на жизненото поприще. Но и умения, които сами сме придобили и извоювали в своите избори. За едно училище 50 години не са само юбилей. Те са начало – основите, върху които стъпваме с увереност, че чертаем своето светло бъдеще. Бъдеще, в което смелите превръщат мечтите в реалност. Нека си припомним крилатата фраза на Антоан дьо Сент-Екзюпери – „Човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му“. И всъщност – не бихме ли могли да кажем, че 50 са 2 по 25? Младост, изпълнена с мъдрост и опит. Може би някой сега се запитва – За какво мечтае едно училище? Училището не мечтае. Мечтаят хората, свързани с него. Тези, които му вдъхват живот. Именно като в живота – всеки с различна мечта и надежда. Но накрая се оказва една-единствена – за красиво и смислено бъдеще. Историята, този безпристрастен съдник на логските дела, потвърждава, че българското училище никога не се е възприемало само като сграда. То е място на единение на човешкия дух с порива на детското същество да успее днес, но и утре – в реалния живот. Така е от времето на Възраждането – времето, в което народът ни със свои сили гради училища и читалища в порива си към свободата и просветата. Днес свободата ни задължава да продължим това дело и да го награждаме.

На мечтите обаче, за да се случат, трябва да помогнем, да им дадем живот и да ги превърнем в реалност. Ние, докосналите се до „Бачо Киро“, сме верни последователи на заветите на белочерковския учител и наш патрон и събъдваме мечтите. А те са рошаби, цветни и различни: да сме сред най-добрите – както ни завещаха онези, които създадоха любимото училище преди половин век; да използваме модерна учебна база; да имаме класни стаи, пълни с детски усмивки и любознателни погледи. И ето – накъдето и да погледнем днес, виждаме плодове на всеобщите усилия – STEM център; класна стая на открито; детски площадки – всичко необходимо, за да научим и децата да мечтаят смело. И не само тях, родителите и общността – също. Тяхната подкрепа, идеи, съпричастност – това е признанието за нас. А най-голямата награда са добрите сърца на децата ни. И делата произлизащи от тях. Това ще са родителите, които ще искат също като тях отрочетата им да са възпитаници на ОУ „Бачо Киро“ – училището, които учи на мечти.

Честит празник и честит юбилей на училището, за което всеки минал през класните му стаи, може да каже:

Училище „Бачо Киро“ – и аз уча там!

Владимир Николов

ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „БАЧО КИРО“

Владимир Николов Николов – Директор
 Валентина Михайлова Найденова –
 Зам.-директор УД
 Елеонора Николова Чергиланова –
 Зам.-директор УД
 Никифор Тодоров Тодоров – Зам.-директор АСД
 Даниела Иванова Стоянова – Педагогически
 съветник
 Антоанета Николова Иванова
 Ваня Панайотова Костуркова
 Ваня Христова Колева
 Виолета Тодорова Петкова
 Галина Димитрова Илчева
 Диана Тончева Чоканова
 Дияна Христова Сутрова
 Диянка Маринова Зарзаланова
 Веселина Иванова Дойнова
 Иван Димитров Мешевков
 Ивелина Василева Стефанова
 Ирена Дагомирова Пенчева
 Калояна Милкова Геновска
 Кремена Димитрова Стоянова
 Кристина Геннадиева Стоянова
 Меглена Анчева Станева
 Мила Цонкова Велчева
 Нели Тотева Дончева
 Николина Цанева Янкова
 Петя Димитрова Димитрова
 Поля Георгиева Трендафилова
 Светлана Нанкова Симеонова
 Светлана Стефанова Тонкова
 Петя Димчева Дерибеева
 Стефка Димитрова Недева
 Стефка Тодорова Стоянова

Татяна Костова Кирилова
 Александрина Йорданова Христова
 Боряна Красиминова Данчева
 Габриела Владимирова Начева
 Габриела Николаева Стефанова
 Петя Спиридонова Йорданова
 Десислава Любомирова Кирилова
 Диана Стефанова Стефанова
 Игор Ивалчов Христов
 Цветелина Атанасова Трифонова
 Милена Йорданова Илиева
 Мартина Георгиева Георгиева
 Румяна Георгиева Иванова
 Ружа Славкова Стефанова
 Галя Стилянова Лицова
 Стиляна Стефанова Стоянова
 Антоан Андреев Миланов
 Антоанета Стоянова Димитрова
 Боряна Живкова Христова
 Венета Манолова Михайлова
 Галя Тодорова Божкова
 Георги Лазаров Василев
 Денка Тодорова Пенкова
 Едуард Хрант Кендерян
 Илка Груева Гайдарова
 Ирена Атанасова Белчева
 Милена Огнянова Димитрова
 Иринка Георгиева Янкова
 Кети Димитрова Стойчева
 Мария Минкова Кокаланова
 Мария Пенчева Чешмеджиева
 Петко Стефанов Димитров
 Мирослав Руменов Василев
 Нели Христова Йорданова

Руска Георгиева Драганова-Христова
 Славена Димчева Вълчева
 Таня Димитрова Попова
 Таня Маринова Стефанова
 Габриела Росенова Иванова
 Теодора Иванова Анчева
 Маргарита Пенева Василева
 Анита Цанева Цанева
 Даниела Радкова Иванова
 Емилия Иванова Коева
 Даниела Александрова Иванова
 Кристина Ангелова Банкова
 Кристина Николаева Кочева
 Албена Йорданова Данчева
 Ани Александрова Берберова
 Валентина Василева Димитрова
 Галина Милчева Георгиева
 Илиана Ламбева Кирова
 Кръстьо Георгиев Гърев
 Мария Тодорова Димитрова
 Дианка Любенова Станева
 Марияна Валентинова Хинкова
 Павлинка Георгиева Павлова
 Тереза Ангелова Иванова
 Румяна Иванова Събева
 Юлияна Хараламбиева Адамова
 Ана Борисова Ангелова
 Илиан Насков Илиев
 Боряна Иванова Борисова
 Гергана Стефанова Василева
 Яна Драгомирова Данова
 Станимира Георгиева Пенчева
 Денислава Василева Йовчева
 Милена Огнянова Димитрова

Ръководен екип на Основно училище „Бачо Киро“

Владимир Николов Директор
 Валентина Найденова Заместник-директор УД
 Елеонора Чергиланова Заместник-директор УД
 Никифор Тодоров Заместник-директор АСД
 Анита Цанева – Главен счетоводител
 Боряна Борисова – оперативен счетоводител
 Игор Христов ръководител направление ИКТ
 Даниела Стоянова – Педагогически съветник
 Стефка Стоянова Главен учител
 Ирена Пенчева Главен учител
 Венета Михайлова Главен учител
 Галя Божкова Главен учител
 Даниела Иванова – Завеждащ административна служба
 Кристина Кочева – Технически организатор
 Диана Крумова – Технически организатор
 Д-р Ана Ангелова - лекар

Помощният персонал в училището осигурява многообразна логистична подкрепа за пълноценното реализиране на учебно-възпитателната работа при съвременна материална база и образователна среда.

Д-р Ана Ангелова и Мариана Балъкова - медицински екип

Емил Тодоров -техник

Дианка Станева - училищна столова

В здравния кабинет на училище „Бачо Киро“ се извършват разнообразни дейности, свързани с осигуряване на медицинска помощ на учениците до пристигането на спешен екип, профилактика и промоция на здравето.

УЧИЛИЩНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО при ОУ “Бачо Киро” е създадено през 2000 г., като орган, съдействащ за просперитета на училището. То е сдружение с нестопанска цел, което се стреми да съдейства на ръководството на училището за подобряване и усъвършенстване на учебно-възпитателния процес и подобряване на материалната база. Една от емблемите на настоятелството са петте поредни издания на кулинарния конкурс „Заедно забъркахме страхотна каша“, радващ се на огромен интерес от училищната общност.

Петя Николова- Георгиева – председател; Ирена Пенчева - секретар; Десислава Коева; Таня Мишева; Светозар Петров; Светлозара Косева; Полина Ангелова; Маргарита Цонева; Биляна Белчева

ОБЩЕСТВЕН СЪВЕТ

Мартин Чернев

Александра Пенчева

Галина Дечева

Диян Цонев

Пенка Игнатова

Ренета Манолова

Силвия Иванова-Папазова

1a

*ОУ "Бачо Киро" гр. Велико Търново
I А клас 15 септември 2021 г.*

16

П
риятели
л
ъ
чезарни
Р
азумни
В
еселяци
И
скрени
*
Б
удни

Първият учебен ден

Поздрав от 5. клас за зайците на 1 б

Учителите на 1 б

1 б, екипен проект - Фантазен образ

Цветовете на есента

ОУ "Бачо Киро" гр Велико Търново
I Б клас 15 септември 2021г.

1 б - екипен
проект
- Всички
заедно

1В

1г

1Д

*ОУ "Бачо Киро" гр. Велико Търново
I Д клас 15 септември 2021г.*

2a

26

2В

Ето весели деца
и с усмивки мили,
греят техните лица.
Големите и те
покрай тях чувстват се деца.
Детството ни зарежда
със смях и красота.

2г

2Д

КОИ СМЕ НИЕ?

НИЕ СМЕ СМЕЛИ МЕЧТАТЕЛИ.

НИЕ СМЕ ВЕРНИ ПРИЯТЕЛИ.

ВЕСЕЛО, ЗАБАВНО Е ПРИ НАС!

НИЕ СМЕ 2Д КЛАС.

3a

36

ЗВ

3г

Автобиография на трети г клас

Трети клас сме ние вече,
викайте ура, деца!
Малко бяхме си далече
с дистанционни патила.
Я, да видим всеки тука,
как във стих ще споменем!
Да разбием тази скука,
че омръзна ни съвсем.
Абду винаги е мил,
но къде ли се е скрил?
Биби – мъничка хитруша,
в часовете много слуша.
Влади често си мечтае
футбол скоро да играе.
Дали очаква плахата Дарина
трети клас да свърши с карантина?
Дария е каратистка,
няма кой да я притиска.

На Дени много му прилича
да прави пакости и тича.
Зеленооката Джоана
остава често неразбрана.
Ивайло сърчно е момче -
рисува, майстори, кове.
Чаровницата Кали Иванова
за творчество е винаги готова.
За помощ и идея нова
ще търсим Калина Петрова.
А Краси е момче сърцато,
на село ще е цяло лято.
Усмивната, свенлива Лори,
тя не обича да бърбори.
С добра душа е Магдалена,
прилежна, чиста, пременена.
Мохамед скромно е дете,
започна много да чете.

А Пламен футбола обича,
с топката по цял ден тича.
Любезна, мила е Полина
и пример дава на мнозина.
А Преси - нежна гимнастичка,
в училище - отлична ученичка.
Танцьорка Сандра е от малка,
преди да хване тя писалка.
Симон задачите обича,
чете той гладко и не срича.
Усмивната Сияна Йорданова
за весели игри е винаги готова.
Сияна Янкова с розовата диадема,
на онлайн обучението стана тя емблема.
Това сме ние - трети г клас,
госпожите Станева и Илиева са винаги с нас.
И заедно със бодра песен
животът ни ще е чудесен.

ЗД

4а

КРЕАТИВНИ
ЛЮБОЗНАТЕЛНИ
АРТИСТИЧНИ
СПЛОТЕНИ!

ОУ "Бачо Киро" гр. Велико Търново
IV А клас 16 септември 2021г.

НАШИТЕ ПОСЛАНИЦИ

СПОРТНА ГИМНАСТИКА – Дария Белчева,
Гергана Илиева, Емануела Иванова

ПИАНО – Елица Малакова,
Ивайла Георгиева

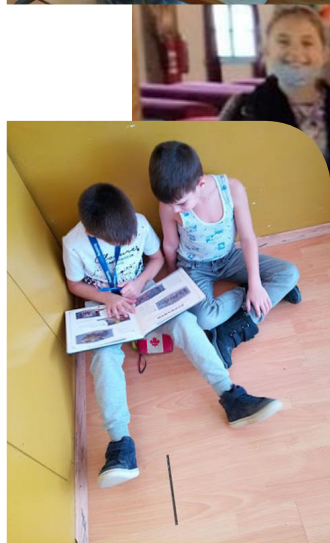

ПЛУВАНЕ – Димитър Кантарджиев

ЦИГУЛКА – Кристиана
Даскалова

46

4B

4г

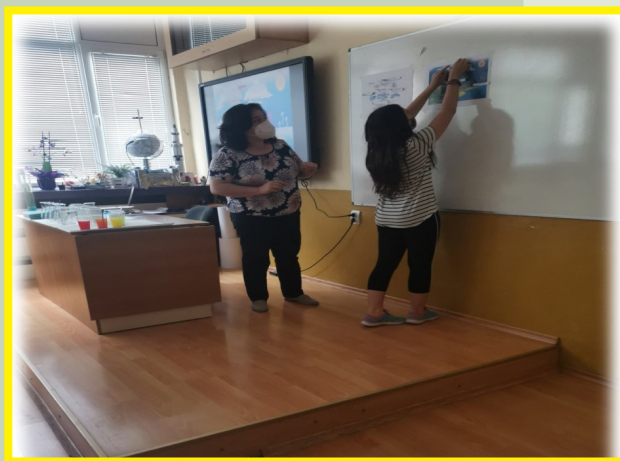

4д

IV "д" клас

5a

5В

V в – НАЙ-ДОБРИЯТ КЛАС!

„В“ клас сме ние, никой нашето приятелство не може да разбие!
От много време се познаваме и за всичко се раздаваме.

Аличка е много умна и за Хари Потър винаги е шумна.
Антонова забавна е тя и знам, че е мила и добра.
Петков футбола обича и вече изобщо не срича.
Узунов светкавица е той и е малък герой.
Вики Влахова е бърлива и към всеки от нас справедлива.
Вики Георгиева приказки обича да чете и чрез тях се чувства добре.
Владо не играе сам, той шемет е голям.
Ангелов подава ръка и ни защитава от врага.
Дидо на шаха е факир и печели всеки турнир.
Даренка е постоянно засмяна и за приятелките си се раздава.
Йоан обича да чете и Космоса иска да разбере.
Йордан е голям плувец и по математика е спец.
Мартин е страхотен историк и ще стане голям теоретик.
Миа в рисунките е стихия и е по-добра от художниците, ония.
Милен като вратар е №1 и футболното му бъдеще ще е добро.
Мелвена английския разбира и всички „попити“ открива.
Невенка постоянно ни разсмява и домашните много подбира.
Бонев техниката не му се опира и решение за всичко намира.
Люлев на 10 спорта ходи, но пак енергията си не може да изразходи.
Цветанов от футбола се увлича и на него това съвсем му прилича.
Радостин тихичък е той и обича приятелите свои.
Радо е мил, забавен и като приятел няма равен.
Теодор умник е голям и баскетбол играе знам.
Госпожа Кирилова щастливи постоянно ни прави
и никой нея няма да забрави!
Светлана Симеонова е една - най-добрата госпожа!
Благодарни сме на нея за всички наши постижения.
Госпожа Михайлова по български език ни преподава
и по-добра от нея няма!
Това сме ние - V в клас, и заедно сме всеки час.

Йоан Симеонов – V В клас, Велико Търново, юни 2021 г.

5г

5Д

6a

6B

6г

6Д

6e

7а

Беше лето 22-ро,
когато децата от VII а
при училище Бачо Киро
написаха тези слова!
Затвориха написаното в тази капсула с вярата,
че когато му дойде времето
ще бъде открита и написаното
ще достигне откривателската душа!
Това сме ние и нашите споделени дни –
запомнете!
Дори и в технологично време да живяхме,
едно много важно нещо ние разбрахме!
Че смирението, приятелството, доброта
и обичта
ще са онези малки, но ценни неща,
които ще правят по-хубав, по-цветен
и по-смислен света!

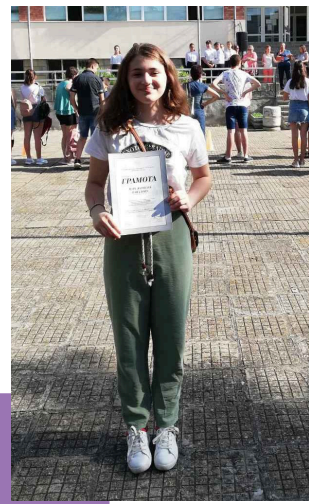

ОУ "Бачо Киро" гр. Велико Търново
V А клас 16 септември 2019 г.

76

7B

7г

7Д

7e

1 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

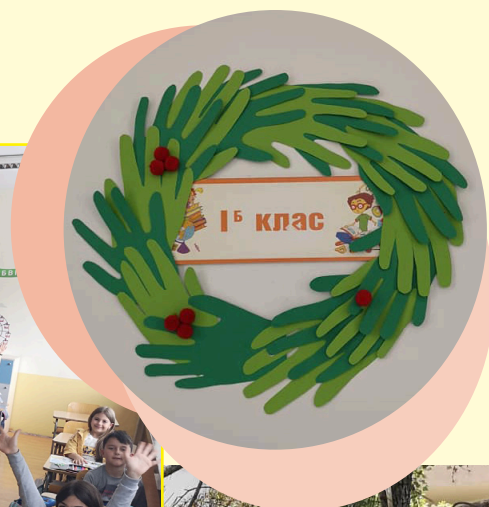
1

1 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

2

1 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

3

1 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

4

1 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

5

2клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

1

2клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

2

2клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

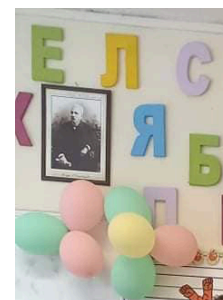
3

2 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

4

3 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

1

3 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

2

3 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

3

3 клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

4

4клас

Група за
целодневна
организация
на учебния
ден

1

Група за целодневна организация на учебния ден

2

Скъпо дете,

Ти не си число. Светът ще се
опита да те определя с числа -
оценки, резултати,
потенциал - но ти си много
повече, от което и да е число.

Числата ще пропуснат твоята
доброта, креативност,
емпатия, твоето сърце.

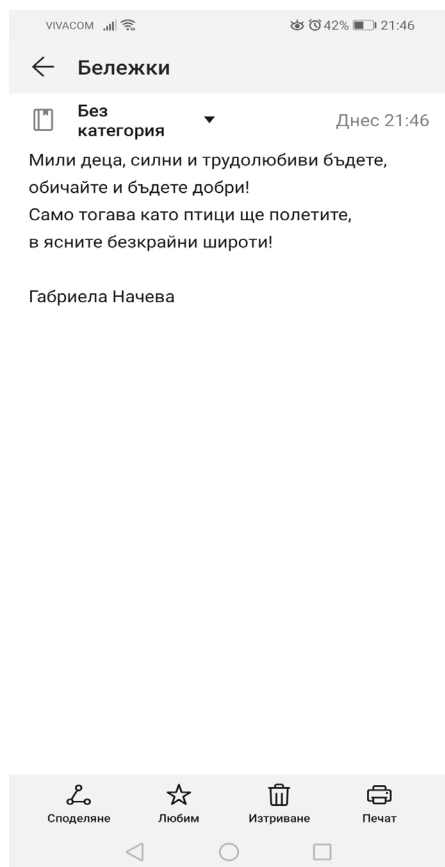
Ти никога няма да си просто
число и никога не забравяй -
ти си безценен!

4клас

Група за целодневна организация на учебния ден

3

ПОДГОТВИТЕЛНА ГРУПА

A

Б

1–4 клас

Обучение по чужди езици

ГРУПИ ПО АНГЛИЙСКИ ЕЗИК В НАЧАЛЕН ЕТАП

Учители:

Ирена Пенчева • Калояна Геновска • Петя Дерибеева

5 – 7 клас

Групи по втори чужд език – немски, испански, руски - в прогимназиален етап

ИСПАНСКИ ЕЗИК

Учител: Милена Димитрова

РУСКИ ЕЗИК

Учител: Милена Димитрова

ИЗБРАХ ДА УЧА НЕМСКИ ЕЗИК, ЗАЩОТО...

"... в часовете е интересно и забавно
.... искам да уча в Германия
.... фен съм на немски футболен отбор
.... владенето на немски в комбинация с английски език ще ми даде повече възможности в бъдеще
.... освен в Германия, мога да общувам на немски в Австрия и Швейцария"
Из анкета, проведена сред ученици, изучаващи немски език

A large group of students and teachers posing in a gymnasium. The students are arranged in several rows, some kneeling in front and others standing behind. They are wearing various sports uniforms, including blue and red jerseys. In the center, there are several trophies and basketballs on a table. The gymnasium has a wooden floor and large windows with red curtains.

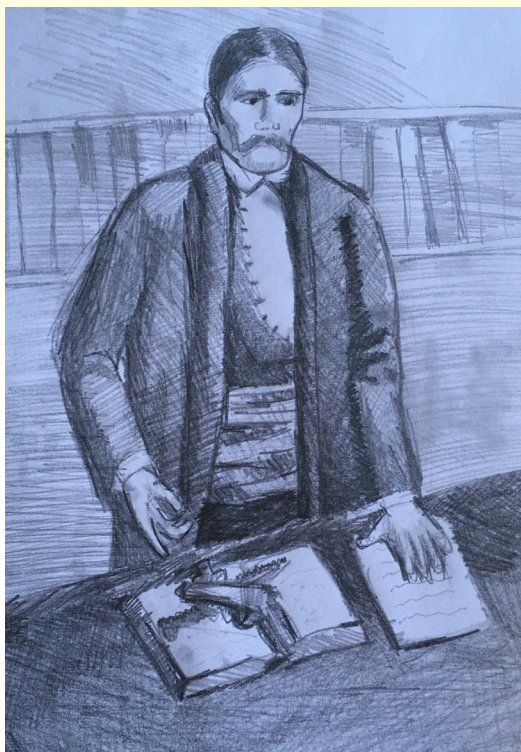
МЕТОДИЧЕСКО ОБЕДИНЕНИЕ Физическо възпитание и спорт

УЧИТЕЛИ ПО ФИЗИЧЕСКО ВЪЗПИТАНИЕ И СПОРТ

Учители: Мирослав Василев • Антоан Миланов • Петко Стефанов

Ученическо творчество

Белослава Друмева 7а

Горд Бачокировец съм!

Уча бързо, със стремеж,
не искам никога да съм невеж.
Покорявам всеки връх със гръм,
защото аз един Бачокировец съм.

Щом наложи се да спра,
никога не свеждам аз глава
и продължавам винаги със плам,
защото аз един Бачокировец съм.

Когато постигна заветната цел,
всички ми казват колко съм смел!
И така, с ентузиазъм не преставам
за горд Бачокировец да се представям!

Биляна Николаева Тодорова, VI б

ОУ „Бачо Киро“

В училище „Бачо Киро“ е пълно с доброта
и навсякъде цари весела игра.
Учителите са мили и прекрасни,
с тях всички уроци са забавни и ясни.

Образованието там е на високо ниво.
Никъде другаде не е по-добро.
Много лесно букви, смятане и цифри се научават,
защото учителите лесно и забавно преподават.

Гордея се, че уча тук!
И на всички преподаватели благодаря за това, което знам.
Днес празнуваме петдесетгодишен учебен рай
и вярвам, че това няма да има край!

Йоан Димитров Симеонов, V б

Беатрис Яйманова - 3 място Национален конкурс Св.Св Трифон Зарезан

Ученическо творчество

БУКВИТЕ РАЗКАЗВАТ...

Буква „КАКО“ – моето пътуване през времето

Аз съм буквата „**К**“. Когато се родих, ме нарекоха „**КАКО**“. Свети Константин Кирил Философ създаде мен и другите букви от първата азбука на славяните – глаголицата. Родих се в ромейския манастир „Свети Полихрон“, чийто игумен беше братът на Константин – Методий. Това стана през далечната 855 година, за да пътувам през вековете и да разказвам своята история...

Славяните, които наричаха варвари, живееха по широки земи и бяха от различни племена – руси, българи, сърби, моравяни, панонци... Казваха им „варвари“, бяха обречени на робство, защото нямаша писменост.

Роден и израснал в Солун, Кирил Философ четеше, пишеше и разговаряше с чуждите люде на гръцки, но със славянски думи се обръщаха към него вкъщи майка му, братята и сестрите му, слугите му. Съзателят ни обичаше славянския род и написа за него писменост, защото не искаше да наричат славяните варвари, да ги оковават и продават по тържищата. Тогава аз и другите букви показахме на всички какво богатство са славянските езици, запазихме благозвучието на думите им и ги съхранихме в книги.

Ще ви разкажа как ни създадоха... Всеки ден с много труд Константин откриваше нови знаци за звуците и се раждаха нови и нови букви. Като ги подреди, на първо място той сложи „А“ и я нарече „АЗ“, после беше „Б“, която нарече „БУКИ“, а след нея – „ВЕДИ“, „ГЛАГОЛ“, „ДОБРО“ „ЕСТ“... „**КАКО**“... Всички заедно бяхме азбуката. Тогава я нарекоха глаголица. После се променихме, за да ни научават по-лесно и назоваха азбуката кирилица, както е позната и днес.

Предстоеше ни ново предизвикателство. Трябваше да стигнем до Великоморавия, за да научим славяните на тяхната писменост – да ги направим свободни и силни. По пътя ни щеше да има много трудности и изпитания, но Кирил Философ не се разколеба. Преплувахме четири морета, докато стигнем, срещнахме бури, попутни ветрове, разбойници.

Когато пристигнахме, великоморавският княз Ростислав прие Константин, Методий и техните ученици в току-що построена гърбена къщичка. Все едно бяхме в приказка. Славяните ни посрещнаха добре, но се страхуваха от новите учители, спомняйки си за предишните, които са ги биели, ограбвали и тормозели, докато не научат чуждата азбука. Те искаха да платят, но Константин и Методий отказаха. Вместо това славянските учители заръчаха всеки да намери орлови пера и меки, изстъргани колкото се може по-тънко кожи от животни. На тях започнаха да ни изписват и да ни научават славяните. От кожите после правеха книги. По цялата славянска земя започнаха да четат и да пишат и на всички беше лесно да учат писменост на родния си език.

Като ни приеха и изучиха, славяните станаха още по-силен и могъщ народ. Ден след ден реяха новите книги, в които ни изписваха с лекота. Великоморавската земя се прочу с писмото си, но това ѝ спечели нови врагове. Скоро настанаха тежки времена и за нас – буквите. Тогава наши спасители станаха трима от учениците на създателите ни – Климент, Наум и Ангеларий, които ни отнесоха в България. Там княз Борис ни посрещна, за да могат много скоро хиляди българи да се научат на писмо.

Така бях създадена най-първо като „**КАКО**“, а днес съм буквата „**К**“ – символ на Книжовността. Българите спасиха славянската азбука, създадена от братята Кирил и Методий, и днес с гордост ме изписват, когато разказват за делото на хан Кубрат, хан Крум и хан Кардам, за подвизите на своя цар Калоян. С мен започват разказите за богатството, оставено ни от Константин Кирил Философ и брат му Методий, за завета им, спасен от Климент Охридски и другите ученици на светите братя.

За мен е честта да пазя паметта им свята за бъдещите поколения...

Калоян Станчев, VII е

III място в конкурса на РУО – Велико Търново „Буквите разказват“

Ученическо творчество

Land Art – Димитър Белуков

Беатрис Яйманова

Ученическо творчество

Велико е!

Навън ухае на цветя,
дошла е вече пролетта,
до теб съм аз сега
и борим се с яйца.

Чук, червено яйчице –
гай на мен Христово сърчице
и спомни ми този ден
как моят Бог е възкресен.

И тази радост чудна
да ме направи будна
за вяра и добри дела,
с които да заслужи любовта
на благия Господ
във моя млад живот!

Белослава Друмева

На църква ходим с теб сега
струи прекрасна пролетта.
В душата – мир и небеса,
озарени от възкресна светлина!

Юлия Красимирова Енчева от IV в клас, носител на
Специалната награда на Негово светейшество Патриарх
Неофит от НК „Възкресение Христово“ - 2022 г.

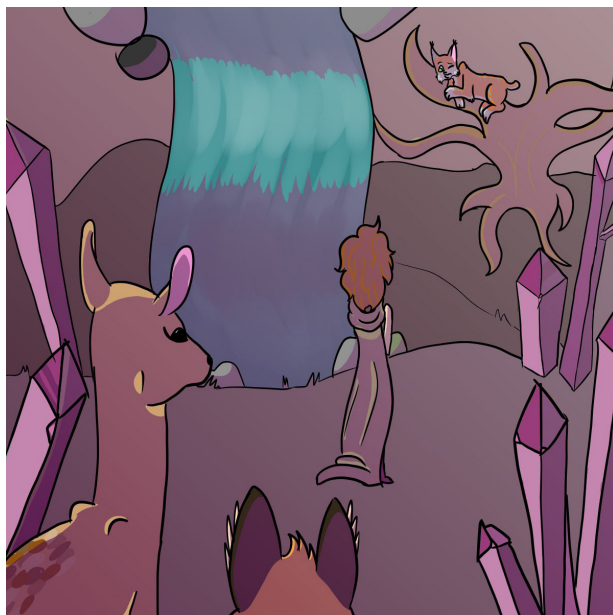
Давид Върбановски 6 г

Ефросина Чорбаджийска

Диан Савов 7 б

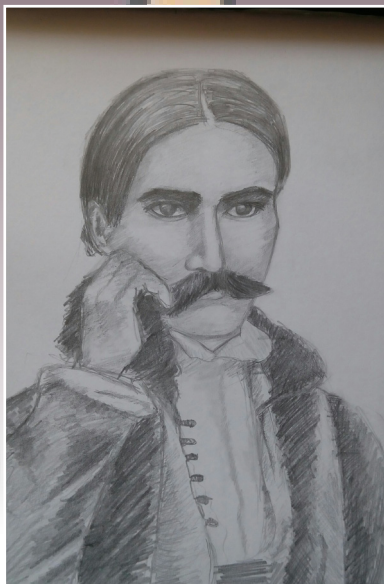

Йоана Йорданова

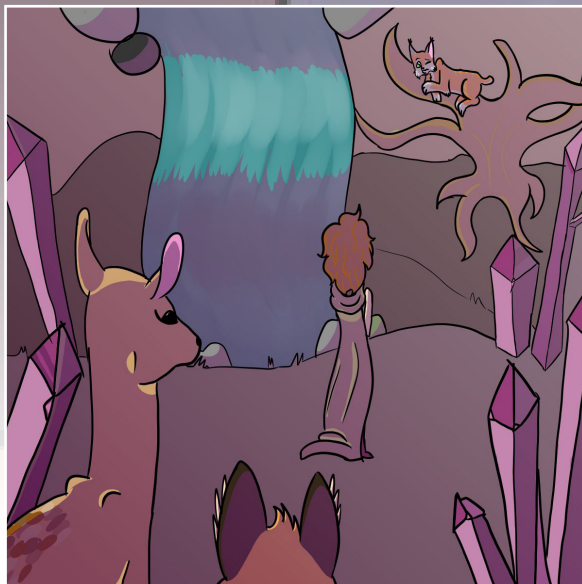
Ученическо творчество

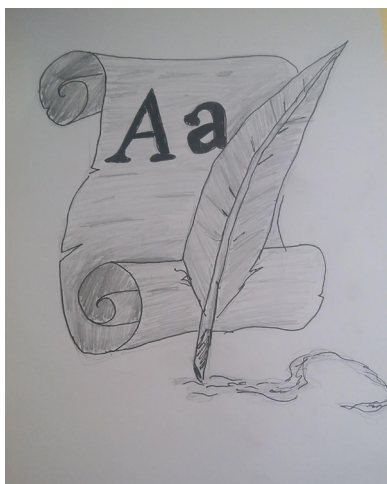
Боян Иванов 6 в

Йоана Георгиева 6 г

Йоана Йорданова

Боян Иванов 6 в

Герой

Бачо Киро е герой,
за България воювал той,
с пушка и пищов в ръката
той е бродил в планината.

С турците е влизал в бой,
редом с другите юнаци той.
А там се храбро те сражават
и на злото не се дават.

В Дряновския манастир загива,
но от сърцата ни не си отива.
Стихове днес ще му редим безброй
и в паметта ни вечно ще живее той.

Деница Генчева, VI е

Виктор Джомов 7 а

Габриела Ламбева

Владимир Иванов

БУКВИТЕ РАЗКАЗВАТ...

Дворецът на буквите

Оставаха още няколко дни до завършването на училище и началото на лятната ваканция. Всички я очакваха с нетърпение и в цялото училище беше голяма еуфория. Децата радостно разказваха на съучениците си какво ще правят през тримесечната почивка.

Петокласникът Мартин беше натъжен. Той обичаше да учи и щеше да му е много трудно без училище. Там научаваше по нещо ново всеки ден. Приятелят му Алекс, който седеше до него, далеч не мислеше така – той не беше един от най-добрите ученици в класа и обичаше повече ваканциите, отколкото делничните дни. Няколко метра наляво от тяхната стая бе тази на шести клас. Там учеше братът на Алекс – Иван, който приемаше ситуацията с безразличие, защото обичаше ученето, но не отказваше и да си почива. На горния етаж, в седми клас, бе Николай – братът на Марто, вече бе приключил с матурите и доволен от постигнатото, мечтаеше за голяма почивка.

В последния учебен ден по коридорите на училището и в двора настана пълна суматоха. Всички се вълнуваха и нямаха търпение да започнат с летните си занимания. Групичката от приятели се събра и потегли към дома.

– За вас не зная, но аз ще изследвам гората на ей онзи хълм – каза Иван.

Всички в хор му отговориха, че и те искат да го придружат. Само Марто не беше много сигурен в отговора си.

– Предлагам още утре да се чакаме до онази скала с храна и вода. Да започнем разузнаването! – каза Николай.

– Добре, съгласни! – отговориха му всички в един глас.

Разделиха се развълнувани. Сънуваха всякакви фантастични неща, които можеше да видят в тази горичка.

На сутринта всички се бяха подготвили навреме и пристигнаха на уреченото място. Докато се чудеха в коя посока да поемат, Марто забеляза нещо, което никой друг не бе видял: на земята, точно до крака му, лежеше някакво същество, непознато за него. То беше малко, почти невидимо.

– Момчета, намерих нещо много интересно! – озадачен извика Марто.

– Изследователят отново забеляза нещо! – отвърна Ники, ентусиазиран и в очакване да открият нещо велико и необикновено...

– Не, сериозен съм, погледнете го! Не отминавайте! – тихо, но уверено, каза Марто.

Всички съсредоточиха погледи към земята и отскочиха встрани. Това същество мърдаше и приличаше досущ на буквата Т!

– Защо ме гледате така? Помогнете ми! – извика Т с човешки глас.

Никой не можеше да повярва на очите и слуха си – малкото същество беше паднало на една страна и понеже телцето му беше доста дълго, а ръчичките късички, не можеше да се изправи. Иван плахо му подаде ръка и Т я хвана с тънките си пръсти.

– Е, как се казваш, спасителю мой? – каза съществото на Иван.

– Ааа-ъъ, казвам се Иван... А ти? – произнесе обърканото и смутено момче.

– Аз съм принцът на буквите, моето име е Теодор – дар от Бога са буквите и писаното слово!

А защо, като си принц, беше паднал на земята, защо си сам и без охрана, къде ти е свитата – другите букви къде са...? – Ники, без да се усети, започна да задава поредица от въпроси.

– Букварчето ни скъсаха лоши деца... Разпиляха ни. Ние сме буквите – живеем в книгите и заедно всички правим материални мислите на хората.

– Чакай малко, имаш предвид, че има още същества като теб, така ли? – попита Алекс.

– Ние сме навсякъде – вгледайте се в света и ще видите нашите знаци. Всички сме от царски произход, защото даваме разум на хората, когато сме заедно.

– Т, ще ти помогнем да намериш братята и сестрите си, ще съберем Букварчето! – каза Сашо развълнуван и взе в ръката си малката буквичка.

Ученическо творчество

Децата поеха по горска пътечка, водени от принца. Изведнъж чуха, че някой вика „Ааааа!“ и до една скала видяха да шава нещо като стълбичка, но само с едно стъпало.

– Буквата А – първата! – каза Т – Вземете и нея!

– А, ето ме и теб! Ще ни разкажеш ли историята си – защо си първа? – помоли буквичката Марто.

– Моето име е „Аз“. Подобно на еврейската „алеф“, което значи „учение“, и гръцката „алфа“ – „търси учение“, св. Константин-Кирил постави първа мен, защото ме изговарят с широко отворена уста хората, жадни за разум и знание...

– Разбрах защо се казва „азбука“ – от първите две букви Аз и Буки! – възкликна радостно Марто!

След час децата стигнаха до тайнствена горичка и – що да видят! Дворецът на буквите – Букварът, се издигаше пред тях – бляскав и величествен, озарен от слънчевата светлина! В тържествен строй всички членове на царското семейство сияеха и се подrejaха в срички, думи и изречения. Между тях точки, запетайки и тирета извиваха речта и тя се лееше в приказна мелодия. Там беше цялата азбука – като започнеш от А, та чак до Я. Буквите чудно се редяха и сменяха местата си, а речта звучеше и учеше.

Щастливи, децата се прибраха вкъщи късно вечерта и веднага, изпълнени с радост, грабнаха книгите. Четоха цяла нощ и едва сутринта заспаха неусетно... И попаднаха отново в чудното царство на буквите – там, където мисълта няма граници и знанието е необятно.

За децата в един ден тези буквички станаха осмото чудо на света. Чудо, в което оживя любовта им към Словото и Знанието.

Илия Бонев, VII е клас

1 място в конкурса на РУО – Велико Търново „Буквите разказват“

Диан Савов 7 б

Ученическо творчество

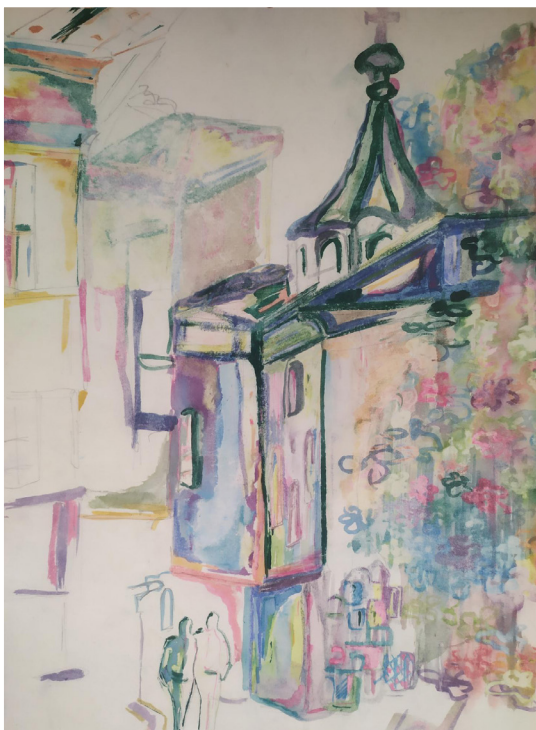
Пример за нас

Бачо Киро, ти пример си за смелост -
будител и учител -
с познание и мъдрост
за нас си бил спасител.

Не се предаде лесно
пред таз жестока власт,
животът си изгуби
да има мир за нас.

Училище прекрасно
има с твоято име.
За всички ни е ясно -
със знание дари ни.

Йолина Руменова Кахчиева, VI г клас

Йоанна Дамянова 7 г

Георги Иванов 6 б

Сбогуване

Аз и ти - в училище „Бачо Киро“,
се ний преоткрихме.
То дари ни със знания и дисциплина,
където другаре не бих го аз открила.

Рано сутрин започва първият час.
Всеки застанал на своя чин, но тогаз
звънецът пак бий и четиридесетте минути
неусетно излетяха.
Те втурнаха се - пък поиграха...на телефони, с
топка.
Няма вече спирка. Важното е всеки да има
усмивка.

И денят за раздяла приближава.
Не ще той да бъде тъй весел, както се очер-
тава.
По новия път се налага да проходим.
И задължително по нови пет учебни
години трябва да се поразходим.

Ти, който ще ставаш голям.
На учителя свещен, будител - Бачо Киро
подражавай
и на него се два пъти повече възхищавай!

Ива Тодорова, 7а клас

Ученическо творчество

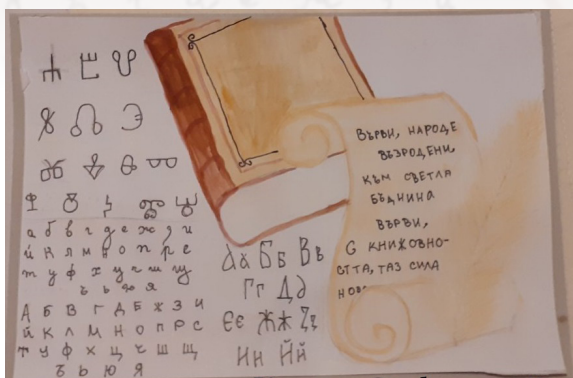
Истински герой

В тежки, трудни времена
в будно, мъничко градче
български юнак се е родил
и историята наша той е променил.

Бил книжовник и учител,
на невръстните деца – пазител,
но нарамил тежка пушка
и в Дряновска гора се мушка.

Станал той борец за свобода
и сега България си има
храбър истински герой,
Бачо Киро се нарича той!

Кристиян Росенов Коджабашев, VI г

Кармен Стефанова 6 в

Моята улица

ПОХВАЛНО СЛОВО ЗА ПРАЗНИКА

Повече от двадесет есени и зими слизам на улица Габровски. Отначало тя ми бе чужда, после бавно се сдружихме, станавме някак близки.

Тя помни радостните ми стъпки, когато моите деца ме изпращаха на ветровитата спирка в януарския мраз. Тя знае, че понякога, унижена или скръбна, избирах най-дългата отсечка. Колебав се дали да продължа. Тя се е вълнувала, когато ме възвисяваха, тя е страдала, когато сълзите ми се скриваха в априлския дъжд.

Къде води моята улица?

Към моето училище!

Сърцето ми знае и помни първата ми среща с бялата ограда. После отлетяха като птици всички дни, години, а с тях – учениците ни.

Утре е денят на моето училище. Мое, защото там е моята младост, споделена с моите колеги, превърнали се в част от моето семейство. Мое, на моите ученици, на нашите родители, на всички съмишленици. Нека бъде!

“Аз един Бачо Киро съм...”

Мария Чешмеджиева

Ученическо творчество

Аз един Бачокировец съм

През майско лято бе обесен Бачо Киро,
1876 година –
хората зад него са стотина
и преди, и сега.

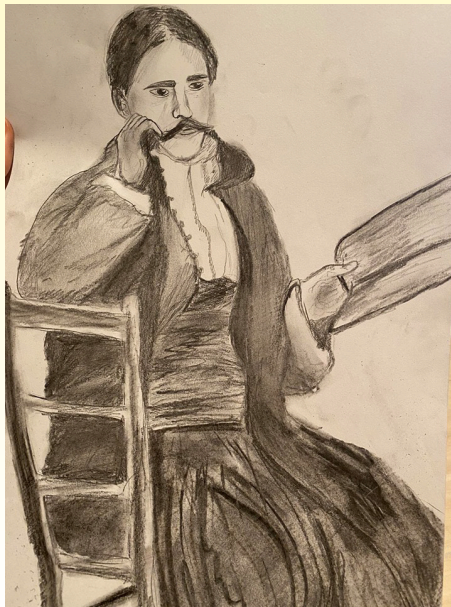
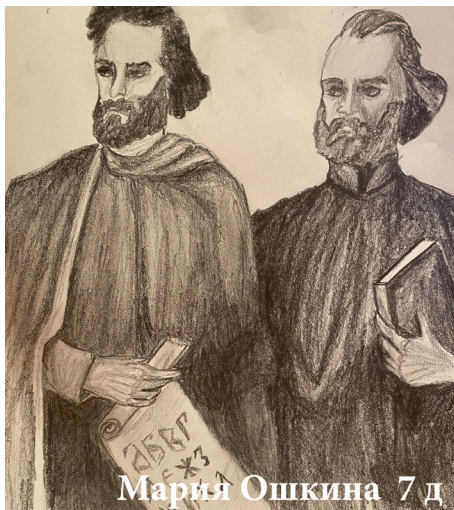
Учил деца и се борил за свобода.
Злото разеромявал с книга в ръка.
И покачен бе за своето дело.
Той към бесилото тръгна най-смело.

Желание за справедливост
във вси сърца той заражда.
А в нашето съзнание
пантеон със думите съгражда:

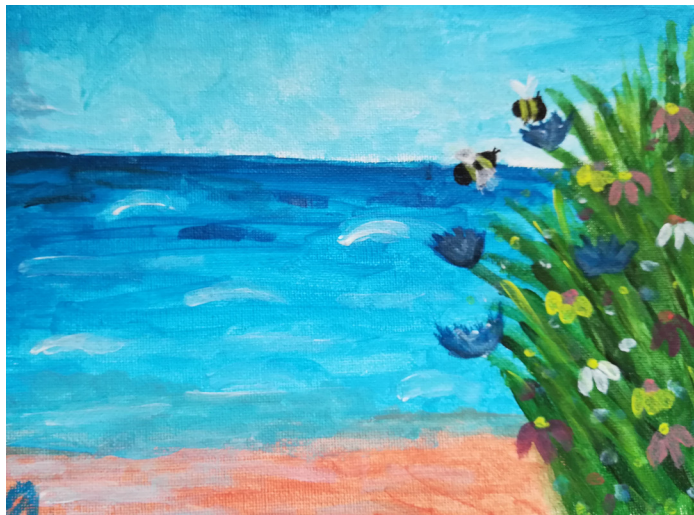
„Аз един Бачо Киро съм,
без страх от турчин, комита съм.
Пушка на рамо турих,
Дряновски манастир намерих.
Правдата си да дия излязох,
въжето си на врата сам метнах!“

През майско лято бе обесен Бачо Киро,
1876 година –
хората зад него са стотина
и преди, и сега.

Моника Иванова Иванова, VI г

Мария Ошкина 7 г

Магдалена Петрова

Обич неделима

Аз искам да изпея най-хубавата песен,
в нея да възпея своя татко най-чудесен!
Щом вкъщи влезе той,
всички казват: „Той е мой!“,
но за цялото семейство обич има
и за нищо на света е неделима!

Далия Хасан Уфук Гюнай – IV в клас

Ученическо творчество

Как бих могла да разкажа гъжда...

Само на теб – тихо и светло.
Бурята някога се изваля.
И си отиде. Остана небето.

Как ще започна... След край се мълчи.
Да започна тогава от края –
само небе и само вали.
Нито да помня, нито да зная.

Валя библейски дълго, протяжно.
Научих се да преплувам тъга.
На отвъдния бряг пак на теб ще разказвам,
само на теб – тих и светъл гъжда...

СТИХОВЕ ОТ МИЛА ВЕЛЧЕВА

Стихотворенията са публикувани във
„ВЕЧНОСТИ“, ВЕЛИКОТЪРНОВСКА
ПОЕТИЧЕСКА АНТОЛОГИЯ ОТ КРАЯ
НА XX И НАЧАЛОТО НА XXI ВЕК
Съставител: Владимир Шумелов
Редактор: Христо Медникаров
ИК „Огледало“, София 2021

Онова изключение – помежду ни

Приех го – кръгла е земята.
Освен с онова изключение – помежду ни...
Понеже всичко, казаха, е вятър –
напразно си пилееш думите.
Всеки от двамата ви – мимолетно семе
сред оранта на всемира.
Отвърщам – укротявала съм вселени,
докато на рамото ми заспила.
И им разказвам, че по кръглия свят
след всяка болка, никне и биле...
А премълчавам, как нощем болят
внезапните рими само с едно име.

Знам ли...

Да ти пиша, знам ли, ти чу ли –
в тази зима прокана капчук.
Привечер, януари, а юли –
тук на прага. Тук-тук.

Отвисоко се спусна Някой,
гето му знам деветте небета.
И почука – тук-тук съм – вятър.
И се роня – трохи е сърцето.

На тресчици дъха насечен –
спомен за покрив – след лятна буря.
Януари е, а се бях врекла,
оня плач да остане в юли.

